Βίος και πολιτεία της Αγίας Οσιοπαρθενομάρτυρος Παρασκευής (Αγίου νέου Οσιομάρτυρος Κοσμά του Αιτωλού)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 26 Ιουλίου, 2011

…Και πρώτον ας ειπούμεν ποία είναι η καλή γη, που έκαμε τα εκατό. Έχομεν πολλά παραδείγματα να ειπούμεν, μα ας αφήσωμε τα πολλά και ας ειπούμεν ένα. Ας πάρωμεν μίαν γυναίκα παράδειγμα, δια να μη παραπονούνται αι γυναίκες, και λέγουν πως οι άνδρες ημπορούν να κάνούν καλά και σώνονται, και αυτές είναι αδύνατες και δεν ημπορούν. Και ας πάρωμεν παράδειγμα την αγίαν Παρασκευήν.
Η **αγία Παρασκευή** ήταν δώδεκα χρονών κορίτσι από γένος ευγενικόν. Απέθανεν ο πατέρας της και η μητέρα της. Κάθεται η Αγία και κάνει έναν πύργον υψηλόν και δυνατόν, και έβαλε τα πράγματά της όλα μέσα. Έβαφε τα μάτια της με μαυράδι, έβανε σκουλαρίκια στα αυτιά της, έβαφε το πρόσωπό της και τα χείλη της με κοκκινάδι, έβανε γερδάνια εις τον λαιμόν της, είχε και δακτυλίδια εις τα δάκτυλά της, είχε και ένα ζωνάρι μαλαματένιο εις την μέσην της, βάνει και ένα φόρεμα ωραιότατον και παπούτσια ως μίαν πιθαμήν υψηλότερα από τα άλλα κορίτσια. Με αυτά εστολιζόταν η αγία. Είναι εδώ κανένα κορίτσι που θέλει να στολίζεται; Ας πάρει παράδειγμα να στολίζεται ωσάν την αγιαν Παρασκευήν.

Τώρα να ιδούμεν ποίος είναι ο πύργος ο υψηλός. Ο υψηλός και δυνατός πύργος είναι ο ουρανός, που εμοίρασεν δηλαδή όλα της τα πράγματα ελεημοσύνην, και τα έστειλεν με τους πτωχούς εις τον Παράδεισον. Με τι έβαφε τα μάτια της; Όχι με μαυράδι ωσάν μερικές γυναίκες ανόητες, που το βάνουν δια να φαίνονται εύμορφες εις τους άνδρας, αλλά εσηκωνόταν η Αγία κάθε αυγή, και ενθυμούμενη τις αμαρτίες των χριστιανών, έκλαιε κτυπώντας το πρόσωπόν της και βρέχοντάς το με δάκρυα. Ποία είναι τα σκουλαρίκια; Είχε τα αυτιά της ανοικτά, στέκοντας με ευλάβειαν δια να ακούη το ιερόν και άγιον Ευαγγέλιον. Με τι έβαφε τα χείλη της; Όχι με κοκκινάδι, αλλά λέγοντας το «Κύριε Ιησού Χριστέ», είχε δηλαδή στα χείλη της την ιδίαν την αλήθεια. Ποίον είναι το γερδάνι που είχεν εις τον λαιμόν της; Είναι από τις νηστείες που έκανε, και έλαμπεν ο λαιμός της ωσάν τον ηλιον. Ποία είναι τα δακτυλίδια; Είναι από τις πολλές μετάνοιες που έκαμνε και εγίνοντο κόμποι κόμποι τα δάκτυλά της. Ποίον είναι το ζωνάρι το μαλαματένιο; Είναι η παρθενία που εφύλαγεν εις όλην της την ζωήν. Ποίον είναι το φόρεμα; Είναι η εντροπή που είχεν εις του λόγου της, και ο φόβος του Θεού που την εσκέπαζε. Ποία είναι τα παπούτσια τα υψηλά; Είναι ο

νους της, που τον είχεν εις τον ουρανόν, και δεν τον είχεν εις την γην να στοχάζεται τούτα τα μάταια, τα ψεύτικα, τα γήινα ωσάν τα άλλα κορίτσια. Έτσι εστολιζόταν η Αγία. Αν ίσως και είναι κανένα κορίτσι και θέλει να στολίζεται ωσάν την αγίαν Παρασκευήν, να στοχασθεί τι έκαμεν η Αγία, να κάμει και εκείνη δια να σωθεί.

Έτσι αδελφοί μου, η αγία Παρασκευή έμαθε γράμματα και έγινε σοφωτάτη, επούλησε τα πράγματά της και τα έδωκεν ελεημοσύνην, εφύλαξε παρθενίαν εις όλην της την ζωήν. Την αξίωσεν ο Θεός και έκαμε θαύματα, ιάτρευε τυφλούς και κουφούς και λεπρούς και δαιμονισμένους, και νεκρούς ανέσταινε. Δύο Εβραίοι, τέκνα του διαβόλου, βλέποντες την Αγίαν να κάνει θαύματα, την εφθόνησαν και πηγαίνοντες εις τον βασιλέα Αντωνίνον, ο οποίος ήταν από την παλαιάν Ρώμην, του λέγουν πως είναι χριστιανή. Ακούοντας ο βασιλεύς πως η αγία Παρασκευή πιστεύει εις τον Χριστόν, την κράζει ο βασιλεύς και της λέγει: Παρασκευή, αρνήσου τον Χριστόν και έλα να θυσιάσεις εις τους μεγάλους Θεούς να σε κάμω βασίλισσα. Λέγει του η Αγία: εγώ δεν είμαι τρελλή και ανόητη ωσάν εσένα να αρνηθώ τον Χριστόν μου, και να πηγαίνω με τον διάβολον, να αφήσω την Ζωήν, και να πηγαίνω εις τον θάνατον. Άμποτε εσύ να άφηνες το σκότος και να έλθεις εις το φως. Ακούετε, αδελφοί μου, ένα κορίτσι να ομιλεί με τέτοιαν παρρησίαν εμπρός εις τον βασιλέα; Όποιος έχει τον Χριστόν εις την καρδίαν του δεν φοβάται όλον τον κόσμον. Αν ίσως θέλομεν και εμείς, αδελφοί μου, να μη φοβούμεθα μήτε ανθρώπους μήτε δαίμονας, τον Θεόν να έχωμε πάντοτε εις την καρδίαν μας, και έτσι να μη φοβούμεθα τίποτε. Λέγει της αγίας ο βασιλεύς: τρεις ημέρες σου δίδω διορίαν, διότι αν ίσως και δεν έλθεις να προσκυνήσεις τα είδωλα σε τρεις ημέρες, θα σε θανατώσω, θα σε καύσω μέσα εις ένα καζάνι. Του λέγει η Αγία: Βασιλέα, εκείνο που θέλεις να κάμεις εις τρεις ημέρας, κάμε το τώρα, διατί εγώ δεν αρνούμαι τον Χριστόν μου. Τότε προστάζει ο βασιλεύς και ανάφτουνε μίαν φωτιάν μεγάλην και βάνουν ένα καζάνι γεμάτο πίσσα, θειάφι και κατράμι και βράζει καλά. Βλέποντας η Αγία το καζάνι που έβραζε εχαιρόταν, πως έμελλε να αναχωρήσει από τούτον τον ψεύτικον κόσμον δια να υπάγει εις τον Αληθινόν. Προστάζει ο βασιλεύς να βάνουν την Αγίαν μέσα εις το καζάνι δια να καεί. Έκανε τον σταυρόν της η Αγία και εμβαίνει μέσα. Καρτερεί δύο τρεις ώρες ο βασιλεύς, έβλεπε οπού δεν εκαιγόταν η Αγία. Τότε της λέγει ο βασιλεύς: Παρασκευή, διατί δεν καίεσαι; Του λέγει η Αγία: Ο Χριστός μου το εδρόσισε και δεν καίομαι. Της λέγει ο βασιλεύς: Ράντισέ με και εμένα εις το πρόσωπον να ιδώ, καίει; Επήρεν η Αγία με τα δύο της χέρια και του ρίχνει εις το πρόσωπον, και ευθύς –ω του θαύματος- ετυφλώθηκε και εγδάρθηκε το πρόσωπόν του. Φωνάζει ο βασιλεύς: Μέγας ο Θεός των χριστιανών! Πιστεύω και εγώ τον Θεόν που πιστεύεις και εσύ, Παρασκευή, μόνον έβγα γρήγορα να με βαπτίσεις. Εβγήκεν η αγία Παρασκευή και τον εβάπτισε με όλον του το βασίλειον και εκαθαρίσθη. Εβγήκεν η Αγία Παρασκευή και επήγε και εδίδαξε και ένα άλλο βασίλειον και τους εβάπτισε. Ύστερον την έπιασεν άλλος βασιλεύς και την αποκεφάλισε, και επήγεν εις τον Παράδεισον να χαίρεται πάντοτε. Αυτή η αγία έκαμε τα εκατόν και εκέρδισε πέντε στεφάνους: πρώτον στέφανον έχει να λάβει διατί εμοίρασεν όλα της τα υπάρχοντα ελεημοσύνην, δεύτερον διατί έμαθε γράμματα

και έγινε σοφωτάτη, τρίτον διατί εφύλαξε παρθενίαν εις όλην της την ζωήν, τέταρτον διατί εδίδαξε δύο βασιλείς και τους έκαμε χριστιανούς, πέμπτον διατί έχυσε το αίμα της δια την αγάπην του Ιησού Χριστού. Αυτή η Αγία έκαμε τα εκατόν.

Είναι εδώ κανένας από λόγου σας που θέλει να γένη τέλειος ωσάν την αγίαν Παρασκευήν; Ας αγωνίζεται δια να σωθεί…

(Απόσπασμα ομιλίας του Αγίου νέου Ιερομάρτυρος και Ισαποστόλου Κοσμά του Αιτωλού, εις την παραβολήν του Σπορέως. Από το βιβλίο "Πατερικόν Κυριακοδρόμιον", σελίς 325 και εξής…)

(Επιμέλεια κειμένου: Δημήτρης Δημουλάς)

(Πηγή: "Ορθόδοξη Πορεία")